

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 372/2023
04.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Иван Максимовић из ..., против тужене Општина Куршумлија, коју заступа Општински правобранилац, ради утврђења, одлучујући о сукобу надлежности између Апелационог суда у Нишу и Вишег суда у Прокупљу, у седници већа одржаној 04.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиле изјављеној против пресуде Основног суда у Куршумлији П 110/22 од 06.07.2022. године, стварно је **НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Нишу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 110/22 од 06.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле да се утврди да је уговор о давању у закуп градског грађевинског земљишта на одређено време број П-02-61/2018-7 од 01.05.2018. године, са анексом број 1. од 10.05.2019. године и анексом број 2. од 20.08.2020. године, прерастао у уговор о давању у закуп градског грађевинског земљишта на неодређено време и то закуп грађевинског земљишта на локацији „...“ површине 5 м² дана 01.07.2021. године и да се обавезе тужена да призна и трпи измене код надлежних државних органа, као неоснован. Ставом другим изреке наложено је тужили да туженој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 36.000,00 динара.

Против наведене пресуде тужила је изјавила жалбу па је предмет достављен Апелационом суду у Нишу који се решењем Гж 3126/22 од 06.10.2022. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби у овој правној ствари и предмет уступио Вишем суду у Прокупљу као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Прокупљу није прихватио своју стварну надлежност већ је предмет доставио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 22. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и чланова 30. став 2., 92. и 93. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да

је за одлучивање о жалби изјављеној против првостепене пресуде стварно надлежан Апелациони суд у Нишу.

Првостепеном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за утврђење да је уговор о закупу градског грађевинског земљишта на одређено време прерастао у уговор о давању у закуп градског грађевинског земљишта на неодређено време. У поднетој тужби вредност предмета спора означена је износом од 10.000,00 динара.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалби на одлуке основних судова, међу којима и на пресуде у спору мале вредности, док је одредбом чланом 26. став 1. тачка 3. истог закона прописано да апелациони суд одлучује о жалби на пресуду основног суда у грађанскоправном спору ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

У конкретном случају одлучено је о тужби са захтевом за утврђење да је уговор о давању у закуп градског грађевинског земљишта на одређено време прерастао у уговор о давању у закуп градског грађевинског земљишта на неодређено време који спор представља спор о непокретности јер спорови о непокретностима подразумевају спорове о утврђењу, заснивању и престанку права својине и других стварних права на непокретности као и спорове о постојању закупног односа на непокретности. Како се у овој парници расправља о постојању права закупа градског грађевинског земљишта на неодређено време, то такав захтев подразумева утврђење да је дошло до промене права на непокретности због чега представља спор о непокретности.

Како је одредбом члана 469. ЗПП прописано да се споровима мале вредности не сматарају, између осталих, спорови о непокретности то чињеница да је вредност предмета спора означена износом од 10.000,00 динара, који износ у време подношења тужбе 01.03.2022. године не прелази динарску противвредност 3.000 евра, није од утицаја на закључак да се не ради о жалби на пресуду у спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, па је применом члана 26. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова Врховни суд утврдио да је Апелациони суд у Нишу стварно надлежан за одлучивање о жалби изјављеној против првостепене пресуде.

Из наведених разлога Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења у смислу одредбе члана 22. став 2. ЗПП.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић